

GAMA DE LE

NU

*Nu STRAINISMULU
si OLIGARCHIA
Nici SULINANULU CORUMPETORU*

CI

*CI ROMANISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU*

REDACTIA

S. RADA GERMANA, 2, (TIPOGR. CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SEU 6 L.

Pentru capitală și județe :

Pe unu anu (100 numere)..... lei 24

Pe șese luni (50 numere)..... lei 12

Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

*In Bucuresci, abonamentele nu se /
de catu la administratia diarului*

ADMINISTRATIA

IN STRADA GERMANA 2, (TIPOGR. CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

Pentru străinătate :

Pe anu (100 numere) fr. 30

Pe șese luni (50 numere) » 15

Linia de anuciuri bani 30

*Din districte, abonamentele se trimitu prin
mandate postale.*

RIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT!

—Diarulă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

CESTIUNILE DILEI

Unde suntă hoții? Ghiciți spre a liniști poliția de grija ce are cu prinderea loră.
Ghicatorulă va căpăta ca premiu două mere din acestă pomă acre saă dulci, dupe pofta inimii.

SCRISOAREA BARONULUI PARFUM
CATRE
CONUL LASCARACHE

Uitatu-ți-ai cocone di când nu mai ești mari
și ciata'ți și amicii. Aiastă mi se pari
Uă faptă ne-omenescă, uă faptă di ingrațî,
Ce, lesni 'n estă țeră o afli undi-o cați,
Amară lecțiune (dér fie-ne-amintire),
Ce 'n aste timpuri greli a dat uă întărire
Proverbului, ce-o-dată, aminte de'ți aduci,
Că'ți lă șioptea Mitică Bostanū la *șapte-Nuci*.
El 'ți dzicia atuncia, cu mâna pe năstrapă,
Ce n'avea vin : căci densul'în veci nu bea la apă
Dzicé „O! Lascarachi, ce trist sunt căti-ua dată
„Gandind cum lumia noastră 'i vană și ingrată.
„Cum ultă mâine p'astăđi! Ia sēma, ține minte
„Și când s'adeveriva ce'ți spunū, aduți aminte
„De mine; pîn'atuncia să știi c'avemū să fimū
„Uitatu când astă țeră n'o s'o mai cărmuimū
„Uitatu, di Lascarache, sērmanii bieți cōcoi!“
Dicea, și pi-a lui gênă uă lacrimă s'ivia,
Apoi urma proverbul care sună așa :
„La vreme de nevoe amicul bun se vedî.“
Iar eū, cu tōtă cēta de locū nu vrēm al credi
Ci dāndu'ți jurāmētulū, făcutulam di risū.
Dzicēndu'ți fugi d'acolo, dōr no fi așa scrisū,
— „Așa“ dicea Mitică, și noi l'apostrofamū
Spunēndu'ți că nu credemū în scrisū, 'i arātāmū
Că sōrta nu 'i nimica. Amar ne-am înșelatū :
Că toți până la unulū, toți cōni ti-au uitatū
Murat și Popă Tachi, când le aduc aminte,
Se uită lung la mini și' mîdic sē'mi viū în minte
Adică cum se dice, nici vorū sē'și amintēscă
C'a fostū vre-o diniōră din cēta ciocoiască.
Hiotulū, Gălășescu ce aveau atāta dorū
De noi, când mē'ntālnește me iaū peste picōrū
Mitică Bizadēua incalt' i a întrecutū
Pe toți cu haractirulū, așa om prefăcutū
Dēu n'amū aflatū în viațā'mi și nici cređ a afla
Cum? el care, cocōne, atunci șēua bātea
Ca sē prișēpa iapa! elū sē te uite'ntēiū
Aiasta 'i-infamie și n'ari căpātāiū

.....
Și eū... mē iartă cōne, și eū o vaī de mine,
Pān-ādī vre-o șēse dīle te-am fost uitat pe tine
Căci cată sē spun dreptul : în a mea interpelare
Făcută în șidința din luna lui Ghenare,
De tine n'amintitam mē iartă uă repetū
Căci mē căiescū amarnicū și tari mult regretū
Di ci-am făcutū.

Postū-scriptum di astăđi înainte
Sē ne punemū pe trēbă, sē stāruimū ferbinte
Luptāndū mână cu mână sē dām uă dată josū
Guvernulū de adī, și țāreī 'i este urāciosū.
Sē'lū dāmū o Lascarachi, căci nu e de vorbitū
Di-altă așteptari m'am apilipisitū!
Sfārșind primesce amice de la amiculū tēu
Urare spre'mpliūrea a nostrulū scop greū!...

Baron Parfum
Secretarū, Ciocoescū

D'ALE DILEI

Condițiunile cu cari s'au hotărîtū
a se ferbe paceaoa dela Constantino-
pole sau dela San-Stefano, — *ciortī
znai*, cum s'o mai boteza, — lu vomū
intārđia a le afla cellū multū pînō
māine sau poimāine. Așa dar, mi-
nistrii Evropei, nu vorū mai putea
șicana palavramentele dumnealorū,
nici ai nostrii pe d. baron din hanul

Dacia că „habar n'arū fi avēnd des-
pre acelle condițiuni.“

* * *

V'amū prinsū dar, domnilor mi-
nistri! V'o cam fi de când ne tot
frāmēntați!

Bune sau relle acelle condițiuni,
noi le vomū cunōsce, și, se înțelege,
de vorū fi relle pentru noi condițiu-
nile, oblăduirea este de vină, fiind-că
a trādat țerā; ērā de vorū fi bune,
alū conservatoro-votatoro-bātatorilorū
va fi meritul, fiind-că din galāgia lorū
au eșitū bune!

Deci, ori în cotro veți cărmi-o,
tot rēu vē va eși la maidanū, dom-
nilorū ministrii...

* * *

Nu credeți? — Aruncați-vē ochii
pe *Res-boul*, pe *Tēmpitul* și mai alleșū
pe dōmna baronēsă *Pressiune*!

Sē luāmū de exemplu questiunea
Bassarabiei...

Este vorba în cazul când, nici prē
puternicul nostru aliatū n'arū voi,
povestea *Romānului*, sē „nuse inducā
„în errōre (mititelul!) de către reacți-
„unea muscālēcă,“ nici Europa, A-
sia, America și... Australia, nu s'arū
sinchisi de sberetele nōstre...

Este vorba în fine despre cazul când
Bassarabia nu se va putea alt-fel de
cāt a fi jertfită... pe altarul lui *Gos-
podi pomilui*...

* * *

În privința acēsta, uă ședința se-
cretă s'arū fi ținutū de către Senatū
și Camerā, unde guvernul arū fi fă-
cut destānuiri...

Sedința secretă, secretă ședința,
fie pentru ori-cine, nu ānsē și pentru
deputați și senatorii *Res-boulū*, *Tēm-
pitulū* și *Presiunii*. Asemenea cu-
viința, se'nțelege, nu intrā în syste-
mul „illustrilor bărbați de stat“ din
strada Pensionatului, „Thiersilor Ro-
māni“ din hanul Dacia...

* * *

Deci, în buni delatori, domniū dela
Res-boul, *Tēmpitul* și *Pressiunea*, di-
vulgă celle petrecute în acea ședința
intinsă...

Sē ne fie permisū a întrebuița
cuvēntul „divulgă“ pînō vomū con-
stata că, de astă-datā ca tot d'a-una,
neadevēruri scornescū...

Așa fiind, pretindū dumnealorū,
că d. Kogālniceanu, 'și-arū fi expri-
matū opiniunea că, decā este sē per-
demū Bassarabia, arū fi mai practicū
sē nu dāmū cu piciorul Dobrogei în
speranțe și illusiuni viitōre, prover-
bul învēțāndu-ne că „ce e 'n mână
nu 'i minciunā;“ ērā d. Chițu arū fi

declaratū scurtū că sē se spelle mus-
caliū cu Dobrogea lorū pe captū!...

* * *

Acum vreți sē sciți, māndre lec-
trițe, morala trasā de către „illustrii
bārbați de stat“ din strada Pensio-
natului, de către „Thiersii Romā-
niei“ din hanul Dacia?

Scurtū și coprinđetorū : „Kogālni-
„ceanu-Brātianu cedēzā Bassarabia
„în schimbul Dobrogei fiindū-cā așa
„au hotărātū, când au vēndutū țerā
„la Livadia, la Ploesci și naiba mai
„scie unde; Chițu nu primesce schim-
„bul Basarabiei cu Dobrogea, pentru
„ca — fiind *bulgar*, (de peste Oltū),
„se înțeleg, — voesce sē anexeze
„Dobrogea la nuoul statū alū Bul-
„gariēi ērā nu la Romānia...

Ș'asa rēu, ș'asa rēu!

* * *

Ce! tot nu credeți? — Si cu tōte
acestea lucrul e ast-fel! *E pur si
muove*, vomū striga și noi ca Galileū!

Citiți, pentru curiositatea epoei,
Resboul, *Tēmpitul*, *Pressiunea*, și nu
vē cruciți de locū, mēndre lectrițe,
pentru-cā în numerile viitōre veți avē
a admira, — și mai cu hazū, și mai cu
moțū, și mai cu nuri, — *consequința*
baronului de Boerescu, și *logica* daș-
calușului de Maiorescu!

Pipērușū.

ÂNIMA SLABA

GHAZEL

de

AUGUSTE BARBIER.

Intōrce de la mine, intōrce acești ochi
Frumoși, pe cari, crudo, adesea spre alți ochi
Sē-i îndreptezi îți place, tirana mea frumoșă.
Intōrce de la mine, intōrce acești ochi
A cărorā privire imi e neeredinciosă.
Dér' vai! ei sūntū atāta de dulci, frumoși-ți ochi,
Că, contra-ori căruī strigātū ce'n ānima-mi se bate
Nu potū se facū, iubito, de locū ca ai mei ochi
Vāpaia lorū cea plină d'amorū se n'o mai cate.
Înșelatorū farū ēnsuși d'ar fi frumoși-ți ochi
Și pași mei vorū duce spre-nā grōsnicā vultōre,
O! totū mereū spre dēnșii sbura-vorū ai mei ochi:
Căci n'am dreptū farū, iubito, dreptū stele conductōre
În viețā-mi fartinōsă, de cātū frumoși-ți ochi.

Jrscā.

CUGETARI

de

B. PASCAL

Recunōsceți dērā adevērulū religiunei în ēn-
susū obscuritatea religiunei, în pucina luminā ce
avemū și în indiferința ce-avemū d'a o cunōsce.

* * *

Alū tēu. Alū meū. — Cānele āsta e-alū meū,
dīceau acei sērmanii copii, aci e loculū meū la sōre
ēcā începutulū ei imaginea usurpāreī pāmētului
întregū.

* * *

Cei mari și cei mici au aceleași accidente, ace-
leși necazuri și aceleși pasiuni; dér' unulū este
d'asupra rotēi, și celū altū aprōpe de centru și
astū-felū e mai pucinū agitatū de aceleși mișcāri-

* *

Imaginațiunea măresce lucrurile cele mici pînă se umple anima noastră prin uă estimăți fantastice, și prin uă insolență îndrăsnită ea micșorează pe cele mari pîn' la măsura ei, cum este vorbind de Dumnezeu.

* *

Ce deșertăciune e ca pictura, care atrage admirația noastră prin asemnarea lucrurilor ale căror originale nu sînt admirate!

* *

Sunt vicii cari nu se țin de noi de cît prin altele și cari, scoțîndu trunchiul se duc ca nisce ramuri.

* *

Nici-uă dată cineva nu face reulu atît de plin și bucuros ca atunci cîndu elu face în conștiință

* *

Natura diversifică și imită; artificiu imită și diversifică.

* *

Frumusețea poetică. — După cum se dice frumusețea poetică, asemenea ar trebui să se dice frumusețea geometrică și frumusețea medicinală. Cu tôte acestea nu se dice de loc: și resonulu este că se scie indestul care este obiectul geometriei și că consistă în vindecare; dăr nu se scie în ce consistă plăcutul care este obiectul poeziei. Nu se scie ce este acestu modelu naturalu pe care trebuie a-lu imita; și în lipsa acestei cunoștințe, s'a inventat nisce termenî bizari, *vécú de aur, minune a dîleloru noastre, fatal, etc.*; și acestu jargonu se numesce frumusețea poetică.

Dăr cine-și va inchipui uă femeia după acestu modelu, care consistă în a dice lucruri mici cu vorbe mari, va vedea uă frumoasă domnișoră acoperită peste totu de oglinđi și de lanțuri de care va rîde, pentru că se scie mai bine în ce consistă plăcutul unei femei de cît plăcutul versurilor. Dăr acei ce nu voru cunósce o voru admira-o în acestu equipagiú; și sunt destule sate unde o vor lua-o dreptu regina: și de aceia numimú sonele făcute dup'acestu modelu, reginele satelorú.

Tradusă de Lucilius.

SCENE DIN VIETA CURTISANELORU

DELFINA

(Urmare)

La celú altú colțu priviți, ea se dice așa, schelutulu unei rose pe care vînturile primăverii chiarú, a înghețatú o, ori a pălitu-o, i a uscatú frunđile. Acesta figură ce o vedeți atátu de stinsă acumú, era un farú de farmecú și de încântări o dată. Născută sermană, grațiile cari ca și talentele nu căutá adepostú numai la aristocrație, îmbrățișaseră și ornaseră pe acestá copilă.

Amú vrea se o lăsămú pe densa se ne spue, dăr ce credeți că va spune? ea va visa și visele ei vor fi reflectele false ce le dá o lentilă stricată, s'o ascultămú dărú și se vedem cumú acestu fenomenú ce se numesce nebulie nimicesce totú organismulu intelectualú.

Ea stă rezimată într'o rână, pèrulú ei galbenú lungú și desú, buclatú cade în unde pe umeri se, cari tremurá, ei sîntu albi de o albéță curată, dărú micí sbărciturí aprópe microscopice umple cîmpulu acelei pielí, și gonesce urmele unei lenități molatice d'odinióră. Indată aerulu e turburatú prin vibrațiunea vocei se ea cîntá cea ce inima ei neobositá șoptesce simfurilorú confuze, ea cîntá și în cînteculu ei numai o notá e care se aude, o notá alú caruí diafason s'ar potrive numai freamátulu suspinulu ei ține umaí o notá pe care o înalță

EPITAFULU UNUI COPILU

(Reproducțiunea liberă)

Ângerașú, lăsat-am cerulú
Să viú p'astú pămîntú de dorú;
Și-astă-dí, strebătend eterulú
Êr' spre cerú iaú lian-mí sború!

Jrseca.

MORI DE VENT

Unú profesorú de dreptú, pe cîndu preda cursulú seú studentilorú, dicea între altele:

Conservatoriú într'o țerá sînt părinții legilorú în sinulú cărora se păstréá alături cu sufletulú lorú, conservarea intereselor țerei.

— Rahatú cu apă rece!

— S'a acusat conservatoriú dăr acușăia nu s'a oprit de cît asupra sistemulu de guvern: Dura lex, sed lex!

— Rahat cu apă rece!

Acest respuns făcu pe profesor se roșescá, ier pe studentí a pufni de ris.

Știți óre ce era? Un rahagiú turbura liniștea ecoulú prin sinistra și neplăcuta lui strigare:

Rahat cu apă rece!!!

Păcalá da o soaré, în salónele seú printre cei lați nobilí invitați era și un personagi necunoscut.

Oare care amic al casei care introducea pe aceea personá îl recomandá d-lui Păcalá în modul următor:

— Vê recomand pe dlui atașat pe lângá agenția grécá din Bucureși.

— Ne pare bine reluá Păcalá, dlui trebuie se fiá *Grec modern* ?...

mai josú seú mai susú dupe bătăile inimei dupe palpațiile peptulu, cîndu o afecțiune sufletescá e în furórea sea, ea țipá varsá, sânge. Cîndu patimele ș'astupú vocea lorú care í șgárie integritatea umană, nu s' aude de cîtu uă notá palidă, stinsă, ca sêrutulú zefirulu pe unú sinú nemaculatú de rosá.

S'o ascultămú:

Eramú în frageta junețe, cu piciorulú ușurelú și cu inima sburdatică, ridémú ca copilú de tóte care făcea pe cei în vêrstá a plînge, eram ca colibrul care dispărutú în sborulú seú în haosulú nemăsuratú nu scie unde e mórte, unde e viața, unde e surisú, unde e suspinú, de cîtu unde unú cuibú caldú, unú sinú de mamá desmêrdá.

Trecurá câți va ani eramú totú copilá, totú ridémú, totú glumiamú, dărú cîndu auđiamú unú cîntú de pasere, unú vîntú care mișca frunđele în crîngú; simțiamú că peptulú meú era străpuasú de un fiorú.

Eramú așa de nechibsuitá înainte în gátela mea în cîtu semănam mai multú a negălitá, acumú unú părú lungú care cădea pe sinú mí în inele mă făcea s'el strîngú și s'el legú printr'o córdea de mătase, în sinulú meú care era linú și rece, observamú că se ridicá douá vulcane micí care mă făcea se tremurú cîndu cugetamú cauza pentru care ele răsăriserá, peptulú mí ardea ca și capulú și svácnea ca și inima mea aprinsá; cređu că foculú inimei resarise cumú resarú vulcanele, și tremuramú. Dîlele se strecurá una câte un a,

Jurnalul *Telegraful* a devenitú de la un timpú obiectulú celorú mai mari hohote de risú produse de grozavele dibăcií ale corectorilorú seí. Êttá ce citimú într'un numărú la sciri telegrafice:

Odessa 14 Martie, *Ministru de resbelú a comandatú 9 și 1/2 porții de conserve la o societate austriacá.*

Multú a comandatú, de ce nu comanda 10 porții ierú nu numai 9 și 1/2 !!!

Tot în *Telegraphul*, oitimú un anuciú prémucalit:

De vîndare cu licitație 300 kile gráú, boi, vaci, bivoli și porci la moșia etc.

Multe veđi cît trăsescí, ne mirám de invenția telephonulu, phonografulu, etc. făr' se ne mirám că o noué invenție miraculosá ne va isbi, aceea d'a măsura dobitócele cu kila !!!

Tic-Tac.

VINURI VECHI SI NOI

de Odobesti natural garantat, cu prețurile cele mai moderate a se adresa strada sfinții No. 83 în stabilimentul de debitú al D-lui C. A.

D' LEONTE anunță pe clienți seí că s'a reintors în capitalá.

Locuința sa este tot în strada Domniei Anastasia, Nr. 3. Consultațiuní de la orele 4—6 dupá amiađi.

eramú copilú mare, și o arie dulce nețutelésá pe care mă puneá în mirare pâná acumú, mí se îngána la urechi, ea avea un sunetú frumosú și se numea *Amorú*, ale caruí strofe erau numai mac, plăcere, dosfátare, sêrutú, zimbire, cîntecú și desmêrdare. Diceamú aceste buze atátu de arzátore, atátu de vii, vai! ceru unú sêrutú pentru a le stinge, și cu ele și focul ce mi devorá simțurile cumú tremuramú, însă stingándu mí buzele mí douá buze mai puțin ardátore mí le le atinse, ah! se aprinse sinulú, mí sêruta sinulú care tremura și ardea, mí se aprinse inima sufletulu, simțurile, eramú nebulá, da nebulá.

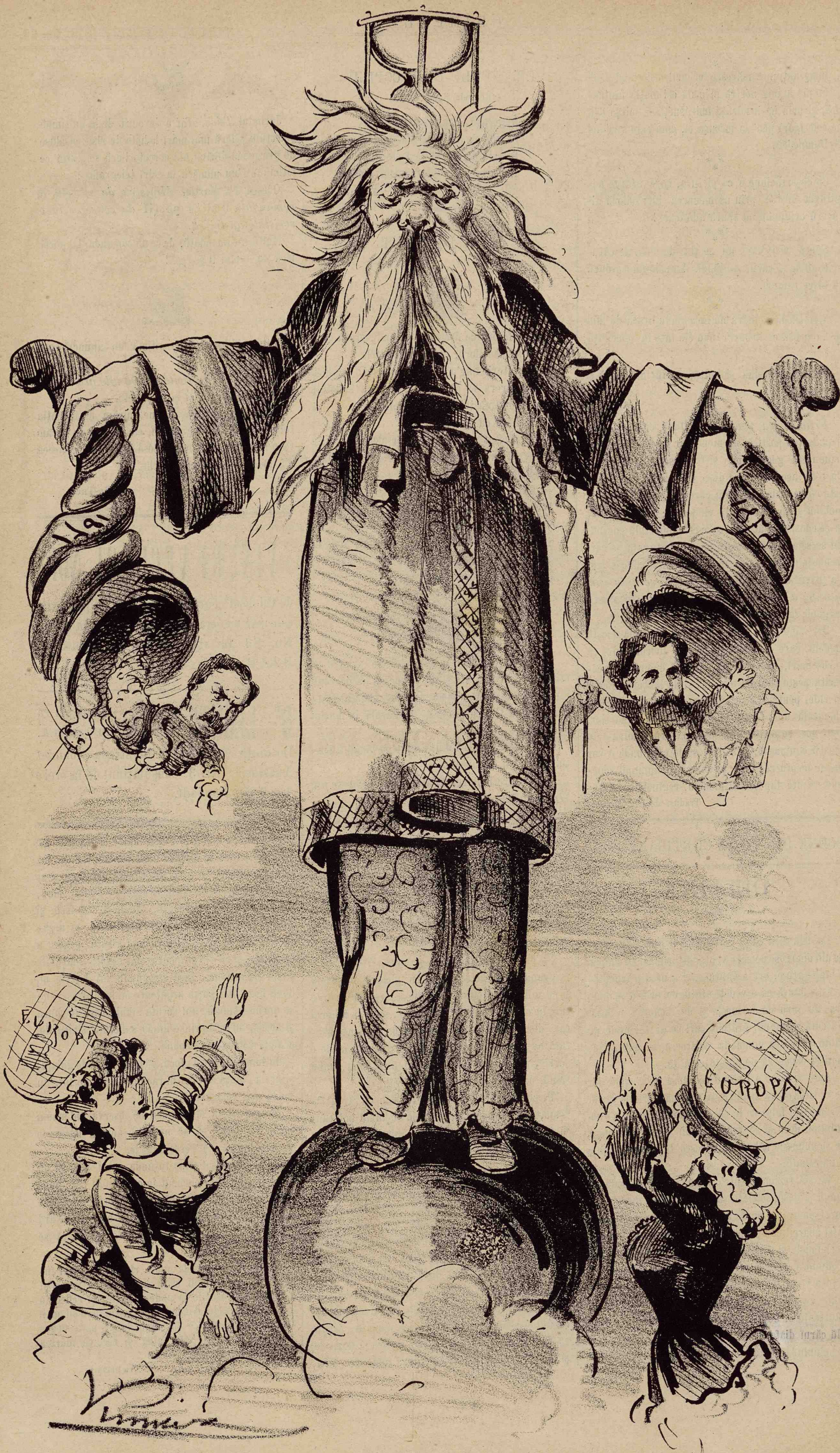
În lume inimele de focú, găsescú inimí de gheață, și aceia gheață ca prin miraculú le aprinde într'un modú mai vehementú.

Eramú uitatá. Mama mea mă observa, oh! mama mea. Auđisemú că se nu cați nóptea figura în undele rîulu că'ți perđi mințile.

El se uitase cu mine în unda unuí rîu, și nu m'ar fi oprit tóte elementele ca se nu'y cat imagina în unde, și găsind'o se o îmbrățișeđú și se mă unescú cu ea, se mă sêrute, se o sêrut, se arđ de dor și se mă îmbát de desfátare, și beatá se mor !...

Alergaiú la undele unuí rîulețú, căutamú într'ensul, pèrul meú căđu de o dată în jos și'și scaldá extremitățile în unde, stelele 'și reflectau rađele lorú, veđui doué stelufe ce semănaú cu ochií lui, prin umbrele ce făceamú, lungí plete negre încadraú o frunte palá, albá și rece ca mórtea ca piatra sepulcralá.

(Va urmá.)

Ce a produsu timpulū în 1871 Martie, ruină și reptile; și ce a produsu timpulū 1878 Martie onóre și glorie.